

SORMUSKIVI (28)

Se on se kivi. Se joka halkaisee rajan idän ja lännen välille. Se kivi, jonka Venäjän keisari ja Ruotsin kuningas määräisivät satoja vuosia sitten kuuluvaksi lähemmäksi Pietaria kuin Tukholmaa. Sama kivi, jota Saimaan kanavan myöhemmät rakentajat eivät tohtineet louhia vaan rakensivat sen matalalle sivulle portaat. Herrasväki nousi niitä pitkin kiven tasaiselle laelle ja ihaili huipulta avautuvaa maisemaa järvelle. Portaat olivat paikallaan niin kauan kunnes eräs isäntä humalapäissään ja toisten yllytyksestä ajoi hevosensa lohkareen päälle. Monen yrityksen jälkeen tämä onnistui ja elikko saatiin vielä sieltä alaskin. Mutta tapaus kulkeutui viranomaisten korviin, käräjät käytiin ja portaat määrättiin purettaviksi.

Se oli se sormuskivi. Kun sen päälle joskus ensimmäisiä kertoja kiivettiin, lohkareen laelta löydettiin sormi, jossa kimmelsi sormus. Kukaan ei osannut kertoa, kenen ruumiista oli sormi kirvonnut. Oliko lintu sen noukkaissut jostakin mukaansa ja pudottanut kiven yli lentäessään? Vai oliko kiven päällä käyty hurja taistelu sormuksenkantajan ja jonkun toisen välillä?

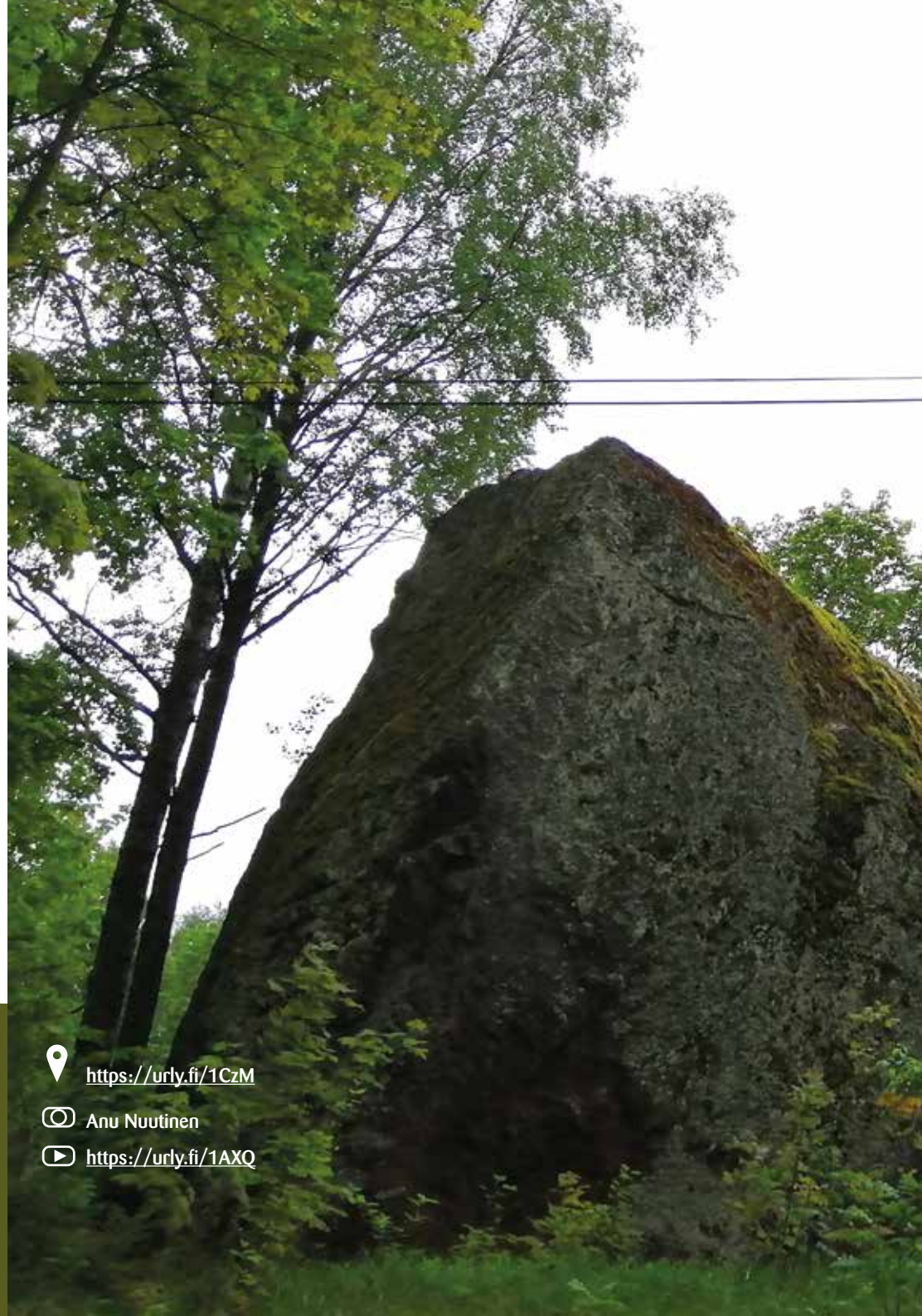
Ajat olivat tuolloin levottomat.

Sen kiven juurella tavattiin, juhliittiin ja sieltä lähdettiin sotimaan, kun aika oli. Sen lähelle nousi kirkko, jonka erinomaisuutta yli-innokas lukkari julisti kellojensoitolla siinä määrin, että lähistöllä asuvien hermot olivat tiukoilla. Niin suurta oli lukkarin rakkaus kirkkooan kohtaan, että ei malttanut laskeutua kellotornistaan edes tarpeilleen. Joutsenossa kerrottiin tuolloin monia tarinoita ”paskakirkosta”.

Kirkon laelle pystytettiin muhkea risti, jota koristi timantti. Viimeisimmän sodan aikana kirkon torni murskaantui ja sen mukana katosi myös risti aarteineen. Lähistön sankarivainajien maalta sitä on kaivettu ja etsitty, mutta turhaan. Timantti on vaipunut unohduksen hämärään. Mutta legenda kertoo, että timantti vielä joskus ilmestyy yhdessä sormuksen kanssa. Ehkäpä kuin taikaiskusta jonkun elävän sormeen. ■

Pekka Vartiainen

Nuijamaan kirkonmäellä sijaitseva Sormuskivi on yksi Suomen suurimpia siirtolohkareita. Se on myös monien tapahtumien ja tarinoiden kivi.

<https://urly.fi/1CzM>

Anu Nuutinen

<https://urly.fi/1AXQ>

THE RING ROCK (28)

This is the rock. The one that marks the boundary between the East and West. The rock that the Tsar of Russia and the King of Sweden determined should be closer to St Petersburg than to Stockholm, hundreds of years ago. The same rock the builders of the Saimaa Canal later did not dare break up, but built some stairs on its low side. The gentlefolk climbed up them to the level top of the rock to admire the lake view opening up from there. The stairs remained in place until a farmer, well drunk and egged on by others, drove his horse to the top of the rock. After many attempts he pulled off his feat, and the beast was even brought back down off the boulder. But the authorities got to hear of the incident, there was a court hearing, and the stairs were ordered to be removed.

That was the ring rock. One of the first times anyone climbed atop the rock, they found a finger with a shining ring still on it. Nobody knew from whose body the finger had become detached. Had a bird picked it up somewhere and dropped it on the rock while flying by? Or had there been a fierce fight on the rock between the ring wearer and some other person?

They were troubled times.

The rock became a meeting place, a place for celebrations, and a place of muster when men had to go to war. Near it rose a church, its excellence over-enthusiastically proclaimed by the sexton, who rang the bells so often as to severely jar the nerves of people living nearby. The sexton's love for his church was so great that he would not come down from his bell tower even when nature called. Many stories of the 'shit church' were told in Joutseno at the time.

A grand cross adorned by a diamond was erected on the church roof. In the latest war, the church tower was smashed, and the cross with its treasure vanished with it. People have dug around the nearby military section of the cemetery looking for it, but to no avail. The diamond has faded into the mists of memory.

But the legend has it that one day the diamond will turn up again, together with the ring. Perhaps, like by magic, on the finger of some living person. ■

Transl. Annira Silver

Sormuskivi or 'ring rock' on Nuijamaa church hill is one of the largest erratic boulders in Finland. It is also a rock of many incidents and stories.